

**Prezidentas
Dyteris F. Uchtdorfas**
Antrasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje

Ieškokime to, kas gera

Ieškodama naujo namo jauna pastarųjų dienų šventųjų pora su galimais kaimynais kalbėjosi apie to rajono gyventojus ir mokyklas.

Viena jų užkalbinta moteris taip atsiliepė apie mokyklą, kurią lankė jos vaikai: „Tai pati nuostabiausia vieta! Direktorius yra nuostabus ir geras žmogus; mokytojai – aukštos kvalifikacijos, malonūs ir draugiški. Labai džiaugiuosi, kad mūsų vaikai gali lankyti šią nuostabią mokyklą. Jums čia labai patiks!“

Kita moteris apie jos vaikų lankomą mokyklą sakė taip: „Tai siaubinga vieta. Direktorius rūpinasi tik savimi; mokytojai – nekvalifikuoti, šiurkštūs ir nedraugiški. Jei tik galėčiau iš čia išsikelti, tuoj pat tai padaryčiau!“

Įdomu tai, kad abi moterys kalbėjo apie tą patį direktorių, apie tuos pačius mokytojus ir apie tą pačią mokyklą.

Ar esate pastebėję, kad žmonės dažnai randa tai, ko ieško? Stropiai patyrinėję jūs galite rasti ir gera, ir bloga beveik bet kur ir bet kame. Taip žmonėms yra ir su Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia nuo pat jos įkūrimo. Tie, kurie ieško to, kas gera, randa malonius ir atjaučiančius žmones – žmones, kurie myli Viešpatį ir nori Jam tarnauti bei nešti laimę savo aplinkiniams. Bet taip pat tiesa, kad tie, kurie ieško to, kas bloga, tikrai randa dalykų, kurie ne tokie jau geri.

Deja, kartais tai atsitinka net Bažnyčioje. Tie, kurie ieško to, ką būtų galima kritikuoti, yra be galo kūrybingi, sumanūs ir atkaklūs. Regis, jų pagieža niekada neatlėgsta.

Jie apkalba ir kritikuoja kitus. Jie dešimtmečiais širdyje nešiojasi nuoskaudas, išnaudodami kiekvieną galimybę pargriauti ir pažeminti kitus. Tai nepatinka Viešpačiui, nes „kur pavydas ir savanaudiškumas, ten ir netvarka bei įvairūs nedori darbai“ (Jokūbo laiškas 3:16).

Prezidentas Džordžas K. Kenonas (1827–1901) gerai pažinojo prezidentą Brigamą Jangą (1801–1877), nes daug metų dirbo su juo kaip Dvylikos Apaštalų Kворumo narys ir jo patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje. Po prezidento Jango mirties prezidentas Kenonas savo dienoraštyje užrašė: „Aš niekada nekritikavau ir neteisčiau [Brigamo Jango] elgesio, patarimų ar mokymų savo mintimis, o juo labiau žodžiais ar veiksmais. Dabar tuo džiaugiuosi. Visada laikiausi minties: jei kritikuosiu, kaltinsiu ar teisiu brolių Brigamą, kur tai mane nuves? Jei pradėsiu, kur sustosiu? Neleidau sau eiti tuo keliu. Žinojau, kad atsimetimas dažnai kildavo dėl nuolaidžiovimo kritikavimo ir kaltinimo dvasiai. Gal kiti, stipresni, išmintingesni ir labiau patyrę nei aš, gali daug ką daryti ir išvengti blogų pasekmių, bet aš negaliu.“¹

Mes, Bažnyčios nariai, turėtume labai atidžiai apsvarstyti šį galingą prezidento Kenono patarimą. Dievo žodis įtikinėja Kristaus pasekėjus būti tyrus, taikingus, maloningus, klusnius, pilnus gailestingumo ir gerų vaisių, nešališkus ir nuoširdžius, nes teismo vaisius sėjamas ramybėje tiems, kurie neša ramybę (žr. Jokūbo laiškas 3:17, 18.)

Galime pasirinkti: ieškoti kituose to, kas bloga, arba ieškoti ramybės ir nešti kitiems supratimą, teisingumą ir atleidimą, kurių patys taip trokštame. Tai galime pasirinkti, nes tai, ko ieškosime, tikrai rasime.

IŠNAŠA

1. George Q. Cannon, Journal, Jan. 17, 1878; rašyba sunorminta.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

„Jums gali atrodyti, kad ne visiškai suprantate principą, kurio ruošiatės mokyti“ *Teaching, No Greater Call* ([1999], 19). Tačiau, jeigu pamaldžiai jį išstudijuosite, stengsitės gyventi pagal jį, ruošdamiesi jo mokyti ir pasakoti apie jį kitiems, jūsų pačių liudijimas stiprės ir gilės.

Geriau pasiruošite mokyti šios žinios ir liudyti apie šią tiesą, jeigu šį mėnesį ieškosite to, kas gera, kitų žmonių gyvenimuose.

JAUNIMAS

Kas gero šuns įkandime

Tara Stringam

2009 m. vasarą man į veidą įkando draugo šuo. Jis perplėšė man lūpą ir ją teko susiūti.

Po to sužeidimo buvau labai nuliūdusi. Leidau nelaimėi užvaldyti mano mintis ir jaučiausi taip, tarsi būtų sugriuvęs visas mano gyvenimas. Gėdijausi savo lūpos ir niekur nenorėjau rodytis. Man atrodė, kad šis

sužeidimas sugriovė mano planus, susijusius su pianinu, tinkliniu, bažnyčia, plaukimu ir mokykla.

Bet kai meldavausi, gaudavau kunigystės palaiminimus, kalbėdavau su gimdytojais, kai mane aplankydavo šeimos nariai ir draugai, mano nuotaika pasitaisydavo ir tuo liūdesio laikotarpiu pasijusdavau laiminga. Netrukus suvokiau, kad jei žmonės galvoja apie mano sužeidimą, vadinasi jie atjaučia mane.

Ši patirtis sustiprino mano charakterį, ir aš išmokau per daug nesirūpinti tuo, ką kiti žmonės galvoja apie mane. Taip pat buvau palaiminta tuo, kad mano sužeidimas padėjo susivokti, jog turiu mažiau galvoti apie save ir imti labiau rūpintis kitais. Per tą laikotarpį mano dvasia labai sustiprėjo.

Sužinojau, kad nelaimės yra dalis Dangiškojo Tėvo plano mums. Jei ieškome to, kas gera, o ne to, kas bloga, mes galime įveikti nelaimes, tapti geresniais žmonėmis ir leisti, kad patyrimas sustiprintų mūsų liudijimą.

VAIKAI

Ieškokime aplink save to, kas gera

Visur aplinkui save galėsite matyti gera, jei išmoksite to ieškoti. Vienas būdas, kaip galite išmokti atpažinti palaimas – išsiugdyti įprotį kiekvieną vakarą suskaičiuoti viską, ką gero pamatėte tą dieną.

Šį vakarą skirkite laiko pasakyti šeimos nariui apie tai, ką gero savo gyvenime pamatėte šiandien.

Tikėjimas • Šeima • Parama

Vadovaujant kunigijai ir pagal kunigystės modelį

Išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padedančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje.

Mano brangios seserys, kokios esame palaimintos! Esame ne tik Bažnyčios narės, bet ir Paramos bendrijos – „Viešpaties organizacijos moterims“ – narės.¹ Paramos bendrija yra Dievo meilės jo dukroms įrodymas.

Argi jums iš džiaugsmo nevirpa širdis, kai prisimenate jaudinančią šios bendrijos pradžią? 1842 m. kovo 17 d. pranašas Džozefas Smitas suorganizavo seseris „vadovaujant kunigijai, pagal kunigystės modelį“.²

Suorganizavimas „vadovaujant kunigijai“ suteikė seserims įgaliojimą ir vadovavimą. Eliza R. Snou, antroji visuotinė Paramos bendrijos prezidentė, mokė, kad Paramos bendrija „negali egzistuoti be kunigystės todėl, kad iš to šaltinio ji semiasi galios ir įtakos“.³ Vyresnysis Dalinas H. Ouksas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo aiškino: „Paramos Bendrijos vadovių ir mokytojų naudojamas įgaliojimas ... yra įgaliojimas, kurį jos gauna per savo organizacinį ryšį su Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia ir per savo asmeninį paskyrimą pareigoms jas pašaukusių kunigijos vadovų rankomis.“⁴

Suorganizavimas *pagal kunigystės modelį* suteikė seserims šventas

pareigas. Džulė B. Bek, visuotinė Paramos bendrijos prezidentė, paaiškino: „Mes veikiame pagal kunigystės modelį. Tai reiškia, kad siekiame apreiškimo, gauname jį ir veikiame pagal jį; tarybose priimame sprendimus; ir rūpinamės, kaip padėti žmonėms, kiekvienam individualiai. Mes taip pat siekiame kunigystės tikslo pasiruošti amžinojo gyvenimo palaiminimams sudarydamos sandoras ir gyvendamos pagal jas. Taigi, kaip mūsų broliai, turintys kunigystę, mes taip pat dirbame išgelbėjimo darbą, taraujame ir stengiamės tapti šventa liaudimi.“⁵

Barbara Tompson, antroji patarėja Paramos bendrijos prezidentūroje.

Raštų ištraukos

1 Korintiečiams 11:11; Doktrinos ir Sandorų 25:3; 121:36–46

Iš mūsų istorijos

Statant Navū šventyklą, grupė seserų norėjo susiorganizuoti, kad padėtų statybos darbe. Eliza R. Snou surašė šios naujos grupės įstatus. Kai ji parodė juos pranašui Džozefui Smitui, šis atsakė: „Pasakykite seserims, kad Viešpats priėmė jų atnašą ir turi joms kai ką geresnio ... Aš suorganizuosiu moteris vadovaujant

kunigijai, pagal kunigystės modelį.“⁶ Neilgai trukus pranašas ką tik suorganizuotai Paramos bendrijai pasakė: „Dabar Dievo vardu aš pasuku raktą jūsų labui, ir ši bendrija džiūgaus, ir nuo šiol žemyn leisis žinios ir suvokimas.“⁷ Buvo tikimasi, kad seserys pakils į naują šventumo lygį ir pasiruoš kunigystės apeigoms, kurios netrukus turėjo būti teikiamos šventykoje.

IŠNAŠOS

1. Spencer W. Kimball, „Relief Society—Its Promise and Potential“, *Ensign*, Mar. 1976, 4.
2. Joseph Smith, quoted in Sarah Granger Kimball, „Auto-biography“, *Woman's Exponent*, Sept. 1, 1883, 51.
3. Eliza R. Snow, „Female Relief Society“, *Deseret News*, Apr 22, 1868, 81.
4. Dallin H. Oaks, „The Relief Society and the Church“, *Ensign*, May 1992, 36.
5. Julie B. Beck, „Relief Society: A Sacred Work“, *Liahona*, Nov 2009, 111.
6. Joseph Smith, quoted in Kimball, „Auto-biography“, 51.
7. *Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas*, 2010, p. 433.

Ką aš galiu padaryti?

1. Kaip aš galiu padėti mano lankomoms seserims džiaugtis švento Paramos bendrijos darbo palaimomis?
2. Ką šį mėnesį darysiu, ugdydama savo sugebėjimą gauti asmeninį apreiškimą?

Daugiau informacijos ieškokite www.reliefsociety.lds.org.